

6-12 EYLÜL 2008 SU-SAIL YAZ GEZİSİ GÜNLÜĞÜ

(Aisha Teknesi)

Rota: Marmaris Albatros Marina < Serçelimanı Koyu < Datça < Knidos < Bencik Koyu < Martı Marina < Bozukkale < Marmaris Albatros Marina

Aisha Jeanneau Sun Odyssey 40

Kaptan: Arda Cezzar

Tayfa: Seda Aksel

Aymila Acar

Beril Çağla Çakır

Eda Tarak

Kaan Karabal

Murat Mekikçi

Tevfik Hamdi Kitapçı

6 Eylül Cumartesi:

Bir gün önceden gelen uçak ekibi sabah uyanır uyanmaz Marmaris'e alış veriş için gitti. Alışverişimizi ve Off-shore ile olan işlerimizi bitirdikten sora saat 14.00'da Albatros Marina'dan ayrıldık. Öncelikle Marmaris koy içinde, yelkenleri açmadan önce; tekne donanımları, arma hakkında ekibe bilgi verildi. Düşümler tekrar edildi. Marmaris Boğazı'ndan çıktıktan sonra yelkenlerimizi açtık. Ancak Kadirga Burnu'nu dönene kadar rüzgar yoktu, motorumuzdan yardım aldık. Burnu dönüp açık denize çıkınca beklediğimiz 15 – 20 knotluk rüzgarı bulduk ve ortalama 6-7 knotluk bir seyirle rotamızı Bozukkale olarak belirledik. Ancak orsa çektiğimiz rotamızda yeterince rüzgara giremiyor açığa gidiyor yoldan kaybediyorduk. Sorun altabaşoda ve güngörmezdeydi. Anayelkenin güngörmezi çok kasıktı istediğimiz bükümü veremiyorduk, altabaşoda yeterince alınamıyor kaçık kullanmak zorunda kalıyorduk. İlerleyen saatlerde rüzgarın hızı da artıp 20 knot'a ulaşınca ana yelkenimize camadan vurmaya karar verdik. Su-Sail bir ilke daha imza atmıştı; gün batımında TSM eşliğinde yelken yapıyorduk. Keyifler yerindeydi. Ancak bir süre sonra tayfada yol yorgunluğu ve 7 saat yelken yapmanın yorgunluğu olunca Bozukkale'ye gitmek yerine rotamızı kısaltıp Serçelimanı Koyu'na gitmeye karar verdik. Güneş batmıştı, gece seyri yapıyorduk. Bizden önce Serçelimanı'na varan Hadar teknesi demirlerini atmışlardı. Ancak demirin ırgat motoru bozulmuş ve 50

metre zincirin tamamı bir anda kendini denizde bulmuştu. Serçelimanı'na ulaştığımızda Hadar "abaza team" (Su-Sail tabiriyle) zincire asılmış kas gücüyle demirlerini tekneye almaya çalışıyorlardı. Bu durumda demir atmak bize düşmüştü. Bir kişinin karaya gidip koltuk halatı alması gerekiyordu. Kaan gitmeye gönüllü oldu. Koltuk halatını iskele kış omuzluktaki koç boynuzuna volta etmiştik. Ancak rüzgar sancaktan geliyordu. Kaan'ın karaya yüzmesi vakit aldı. Tornistanı bitirip tekne üzerinde yol kalmayınca teknemiz rüzgarın etkisiyle dönmeye başladı ve koltuk halatı bir anda teknenin kemere hattında pervaneye doğru yaklaşıyordu. Hemen denize atlayıp koltuk halatını pervaneye takılmaktan kurtardık.Koltuk halatını hemen sancağa aldık. Yanımızdaki gullet, botlarıyla Kaan'ı alıp karaya gittiler ve koltuk halatını bağladılar. Sonunda demirimizi sağlam bir şekilde atmıştık, Hadar'da zincirini toplamıştı.Bize aborda oldular.Sonunda rahat bir nefes almıştık. Karnımız acayip acıkmıştı.Sabahtan beri Arda'nın abla keki ve Pelen'in anne kurabiyesiyle duruyorduk. Aisha'nın hamarat kızları mutfağa girdiler Hande Abla'nın yemek kitabından soslu bonfile ve makarna yaptılar. Karnımızı doyurduktan sonra keyfimiz yerine gelmişti. Gecenin ilerleyen saatlerinde ay ışığı kaybolduktan sonra gerçek yakamozu görmek ve serinlemek için denize girdik. Kolumuzu önümüze uzattıkça deniz önümüzde pırıl pırıl parlıyordu. Muhteşem bir görüntüydü. Gün boyunca İstanbul – Marmaris yolculuğunun üstüne 7 saat yelken yapmış, 25 mil yol katetmiştik. Bu yorgunluğun üstüne uyuduk.

7 Eylül Pazar:

Sabah kalkıp mükellef bir sofrayla kahvaltımızı yaptık. Arda Kaptan'ın lavaşa sosis, domates, biber, kaşar spesiyalini yedik. Tayfa tarafından çok beğenildi. Kahvaltı sonrası Aisha trimine sekte vuran ana yelken güngörmezimizi ayarlamamız gerekiyordu. Güngörmez ipi olduğu yerde kazıklanmış hareket etmiyordu, kas gücüyle ne çekebiliyor ne de boşlayabiliyorduk. Güngörmez ipini balon iskotasına bağladık ve balon iskotası yardımıyla çekip boşlayarak sorunu hallettik.Daha sonra denize girdik. Koltuk halatını file yapıp, denizde Aisha Hadar voleybol oynadık. Deniz ve voleybol keyfimizi sonlandırdıktan sonra Serçelimanı'ndan demirimizi aldık ve rotamızı Datça olarak belirledik. 25 millik yolumuz vardı.10 – 15 knot arası esen rüzgarla orsa ve dar apaz seyirlerinde gittik. Güngörmezimizi gevşetmiştik, Altabaşo'ya da çözüm bulmuştuk. Vincin kilidine 2 tur sarınca rahat alabiliyorduk. Atabol kayalıklarını geçtikten sonra man overboard eğitimi yaptık. Kaan denize atladı.Denize adam düştükten sonra tekne hangi seyirdeyse apaza giriyor.4-5 tekne boyu gittikten sonra tramola atılıyor. Tramoladan sonra geniş apaz seyrine giriliyor.Adama yaklaştıkça orsalıyoruz ve 1-2 tekne boyu kalınca yelkenleri boşlayıp denizdeki adamı

teknenin rüzgar altından alıyoruz. Bu arada denize adam düştü diye bağırmayı, teknenin arkasında denizdeki adamı devamlı gözüyle takip edecek bir kişiyi görevlendirmeyi ve GPS'den MOB tuşu ile düştüğü yerdeki koordinatları işaretlemeyi unutmuyoruz. Sonunda Kaan'ı kurtardık. Sıcaktan serinlemek isteyen ekip sırasıyla denize atladı.MOB manevrasını Hamdi, Eda, Beril ve Aymila için sırayla yaptık. Artık iyice manevrayı öğrenmiştik. Bir kaç saat sonra Arda Kaptan tayfayı test etmek için birden kendini denize attı. Ve MOB manevrasını iyice öğrenmiş olan Aisha ekibi bir denemede kaptanlarını Simi açıklarından kurtardı. Arda Kaptan'ı kurtardıktan sonra denizde MOB manevrasına intiyaç duyan bir şey daha vardı. O da denizin ortasında kaderiyle baş başa bırakılmış deniz yatağıydı. O'nu da MOB manevrasıyla Aisha'mıza aldık. Artık yavaş yavaş Datça gözükmeye başlamıştı. Rüzgar da azalmıştı. Motordan yardım aldık, keyif yapma zamanı gelmişti light lays cipsimizi ve Miller biralarmızı açtık. Yavaş yavaş bayan çoğunluklu bir tekne olduğumuzu gösteriyorduk galiba😊 Datça Limanı'na vardık. Ancak yaz olmasından dolayı liman ve koy çok kalabalıktı. Bizden önce varan Hadar bize bir yer ayarlamıştı. Ancak Hadar ile aramızda bir tane yardımsever İngiliz tekne vardı. Suyun hortum başlığı uymayınca hemen kendilerininkini verdiler.Bizim nereden geldiğimizi merak edip muhabbete koyuldular. Bir üniversite kulübü olarak bu yaşta kendi irademizle tekne kiralayıp denize açılmamız çok hoşlarına gitti. Datça Limanı'ndan su depolarımızı doldurduk, 220 volt elektrikle cep telefonlarımızı şarj ettik. Bir de Rhodoes Channel Regatta'da beraber yarıştığımız KG teknesi sahibi Sinan Abi'ye rastladık. O da Yunan Adaları turundan sonra Türkiye'ye ilk girişini Datça'dan yapmış. Datça'da bizi sürpriz biri daha bekliyordu. O da Knidos Amca. Knidos Amca ile yeni tanıştık. Yirmi senedir yazlarını "Karya" adlı teknesinde eşiyle beraber geçiren yetmiş küsur yaşında Ankaralı bir mimar. O da bizi çok sevdi ve Knidos'a gitmeyi planladığımızı öğrenince bize saatlerce Knidos'un tarihi hakkında bilgi verdi. Bir de Datça'da teknemizin görev adamı, Tsubasa'sı, Ulubatlı Mekik aramıza katıldı. Aisha'nın hamarat kızları yine mutfağa girdiler. Ekibin kalan kısmı da Hadar'a sangria keyfine katıldı. Akşamın gözde yemeği Aymila'nın sultan pilavıydı. Tek kelimeyle muhteşemdi. Yemekten sonra Datça'ya indik. Aile çay bahçesinde Su-Sail'in yeni gözdesi vampiri oynadık. İnanılmaz entrikalar dönen bir oyun. Geç olmadan teknelerimize dönüp uyuduk. Yarın zorlu Knidos rotası bizi bekliyordu.

8 Eylül Pazartesi:

Sabah 09.00'a saatimizi kurmuştuk uyanmak için. Ancak saat 08.00'da baş kamarada yatan Seda tekne üstünde demirden gelen bir gerilime ve seslere uyandı. Dışarı çıkıp baktığında demirini toplamakta olan bir teknenin demirinin bizim zincire takıldığını fark etti. Demiri bizim zincire takılan tekne KG'ydi. Sinan Abi'nin demiri bizim zincirden bir türlü kurtulmuyordu, bizim tekneyi kastırıyordu. Dümen, ırgat motoru arasında tek başına sorunu halletmeye çalışan Sinan Abi'ye yardıma gitmek istedik. Kendi dalıp halledebileceğini söyledi ve daldıktan sonra demirini bizim zincirden kurtardı. Bu arada bizim yan taraftaki İngilizler'de seferber oldu. Bize, teknelerinden enteresan bir zincir-demir kurtarma ekipmanı çıkarıp kullanabileceğimizi söylediler.Neyse ki gerek kalmadı. Zaten uyanma saati gelmişti. Bir grup eksik alışverişleri halletmek için markete gitti, bir grup da kahvaltıyı hazırladı. Yaz olduğu için sular çok çabuk bitiyordu. İçme suyu takviyesi yaptık. Bir de yazın 5lt'lik su almak yerine 1lt'lik sulardan almak daha iyi oluyor. 5 lt'lik suya buz dolabında yer açmak zor oluyor. Kahvaltıdan sonra demirimizi aldık ve Knidos'a doğru yol aldık.Önce rüzgar yoktu ve motorla yol aldık.Simi'yi geçtikten sonra rüzgarımız geldi. Rüzgarın hızı 15 – 20 knot arası değişti. Knidos'a yine orsa çektik.Knidos'a doğru yaklaştıkça hava sertleşti ve dalga boyları artmaya başladı. Cenovaya ve ana yelkene camadan vurduk. 9 knot hız gördük. Ne de olsa açık denizde yol alıyorduk Ege ile Akdeniz'in kesişim noktası Knidos'a gidiyorduk. Orsa çektiğimizden dolayı 22 millik yolumuz bitmek bilmedi.Bu arada tüm ekip dümene geçti ve orsada dümen eğitimi verildi.Palamutbükü'nü geçtikten sonra gördüğümüz her burnun Knidos olmasını diliyorduk. Ama navigasyon cihazımız bunu doğrulamıyordu. Knidos'a yaklaştıkça rüzgarın hızı 20 knot'ı geçmiş, dalga boyu artmıştı. Güvenlik açısından ekibe can yeleği giydirildi. Knidos koy içine girince dışarıdaki dalgalardan eser kalmamıştı. Çok korunaklı bir koy. Datça Belediyesi tarafından tahta bir iskele yapılmış. İskeleden tekneye su ve elektrik alınabiliyor. Gecelik 25 YTL bağlanma parası verdik. Hadar yanımıza aborda olduğundan onlar için ayrıca para almadılar. Geceyi rahat geçirebilmek için başa iskeleden açmaz aldık Hadar'a . Knidos mavi yeşil denizi, harabe ve yeşillik manzaralarıyla muhteşem bir yer. O kadar orsa çektiğimize değdi doğrusu. Güz gezisinde hava Knidos'a gelmemize izin vermiyordu. Yaz gezisi Knidos'u görmemiz için iyi bir fırsat oldu.

Teknelerimizi bağladıktan sonra serinlemek ve seyrin yorgunluğunu atmak için denize girdik. MOB ile aldığımız deniz yatağında Seda ve kankuları keyif yaptılar. Su-Sail'deki feminist hareketlenmeleri kabullenemeyen baylar deniz yatağı keyfimizi bozup elimizden aldılar. Bu sefer yemek sırası teknenin erkeklerine gelmişti. Mekik ve Hamdi mutfağa geçtiler. Seda'dan salata yapma dersleri alan Mekik mutfakta da başarısını kanıtladı. Hamdi'nin köfteleri ve hayatında ilk defa yaptığı makarnası sınıftan geçti☺ Yemekten sonra yine vampir oynadık. Hiç bitmesini istemediğimiz bir günü daha sonlandırmıştık.

9 Eylül Salı:

Sabah kalkıp kahvaltımızı yaptıktan sonra Knidos harabelerini gezdik. Ne yazık ki bir çok eser ve tapınak çalınmış, hatta bazıları yurt dışındaki müzelerde sergileniyormuş. Tapınak gezisinden sonra denizde serinleyip hemen yola çıktık. Bugünkü rotamız Bencik Koyu' idi. Knidos Bencik arasında 40 millik uzun bir yolumuz vardı. Ancak rüzgarı arkamızdan alacağımız için zaman açısından sorunumuz yoktu. Yola çıktığımızdan beri ilk defa rüzgarı sırtımızdan alacaktık. Bu demekti ki artık balon açabilecektik. Ancak öğlene kadar hakim rüzgarlar bir türlü oturmadı. Knidos'dan Palamutbükü açıklarına kadar motor yardımıyla geldik. Palamutbükü'nden sonra 7-8 knotluk bir rüzgar çıktı. Artık balonumuzu

açabilirdik. Balon iskotalarını döşemekten işe koyulduk. Ancak iskotaların birinde düğüm vardı. Ancak çakı ile düğümü çözebildik. Bu arada balon iskotasının ucundaki mandar bağını çözerken mandar bağının nasıl atıldığını da öğrendik☺ İskotalarımızı, alt baskı, üst baskı vs. döşemiştik. Başüstü, piyano, rüzgar altı, rüzgar üstü herkes balon için hazır. Mavi beyaz Off-Shore balonumuz en sonunda rüzgarına kavuşmuştu. Sırayla ekipler rüzgar altı balon iskotasını kullandılar. Balonda dümen tuttular. Seda, Aymila ve Arda swim platformdan ayaklarını suya uzatmışlardı. Dümendeki Mekik bir anda swim platformdakilerin ayaklarına masaj etkisi yarattı. Hızlandığımızı hissedebiliyorduk. Anemometremiz rüzgarı 16 knot, hızımızı 8 knot gösteriyordu. Bir an için balonla geniş apazda 9 knot gördük. Önümüzde olan Hadar bizim biraz daha üstümüzdeydi. Kavança ile altımıza düştüler. Biz rüzgarı onlardan erken alınca acaba Hadar'ı geçebilir miyiz dedik? Telsizden Bencik önündeki adanın iskelesinden geçilebilmesine rağmen "sancağından geçin iskelesi sığılmış" dedik. Ama Ct kaptan yemedi tabi ki☺ Bir kere kafaya koymuştuk. Hadar'ı geçecektik. Balonla birlikte motor açtık. Yanlarına yaklaşırken motoru kapatırız diyorduk. O'nu da yemediler motor suyu kendini belli etti☺ Neticede Hadar'ı geçemedik. Gönüller bir olsun dedik. Sıra gelmişti 1. Su-Sail Benjik timsah olimpiyatlarını gerçekleştirmeye. Aisha'nın merdivenine takılan 13 kişi 2.5 knot hız gördü. Timsah, denize girmek derken güneş batmaya başlamıştı. Bencik'e demir attığımızda hava kararmıştı. Herzaman Bencik'in dibindeki tonozla bağlanırdık. Yaz olmasından dolayı dipteki tonoz çoktan tutulmuştu. Biz de kıçtan karaya koltuk halatı alıp başka bir yere demir attık. Yine keyifli bir gece bizi bekliyordu. Bulduğumuz yerde sadece Su-Sail tekneleri vardı. İstedığımız gibi eğlenebilirdik, kimseyi rahatsız etme gibi bir durumumuz yoktu. Ayrıca ertesi gün de Martı Marina'ya gidecektik. Kısa bir rotamız vardı. Geç saatlere kadar oturduk, gece yine yakamozu görmek için ay batımından sonra denize girdik.

10 Eylül Çarşamba:

Bugün Su-Sail tabiriyle "sal-day"di. Sabah 10 gibi uyandık. Botumuzu denize indirdik. Kaan ve Arda bottayken. Hadar abaza team bota hücum ettiler. 6 kişi ufacık bota bindiler. Botun batmasına az kalmış, motor neredeyse gözükmüyordu. 6 kişi birden çamçakla su boşaltmaya çalışıyorlardı. Yine muhteşem kahvaltımızdan sonra, denizde voleybol keyfi vardı. Sonrasında Seda kankularına zodyak eğitimi verdi. Saat 15.30- 16.00 gibi Bencik'den ayrıldık. Çevreye ve denizlerin temizliğine duyarlı Su-Sail tekneleri bulaşıklarını hiçbir

zaman koyiçinde yıkamıyordu. Yazın seyir halinde iken içeride bulaşık yıkamak tayfa için faciaya dönüşmüştü. Hisarönü Körfezi'nde 7-8 knotluk bir rüzgarda 3,5-4 knot hızla ayıbaçağı seyri yapıyorduk. Swim platform bir anda bulaşıkçılarının yeri oldu. Artık bulaşıkları swim platformda deniz suyu ile Turmepa deterjanımızla yıkıyorduk. Yaz gezisinin bir güzelliği de bu olsa gerek☺ Bulaşıklar bittikten sonra balonumuzu açmaya koyulduk. Balon iskotalarından birinin shackle'nın yayı bozuldu, bir anda yayı elimizde bulduk ve daha sonra ufacık yay elimizden denize düştü. Teknede ikinci shackle var mıdır? diye aradık; ama yoktu. Martı Marina'dan yenisini alırız diye düşündük; ama orada da yokmuş. Bir daha balon açamayacaktık☹ Bu da bizim için bir ders oldu, bir daha geziye çıkmadan önce Off-Shore'dan yedek shackle alacağız. Martı Marina'ya 1-1,5 saatte vardık. Hemen marinaya girmek istemedik. Martı Marina'nın arkasındaki Orhaniye Koyu'na gittik. Kız Kumu adında denizin sığlaştığı enteresan bir yer var. Teknelerimizi alargada bırakıp Kız Kumu'na doğru yüzdük. Burcu, Kaan, Sinan ve Mekik psycho bilmiyorlarmış. Kız Kumu'nda denizin üstünde 15 kişi oturup psycho oynadık. Yaz gezisinin bir güzelliği de bu olsa gerek☺ Saat 19.00 gibi Orhaniye'den ayrılıp koy girişindeki Martı Marina'ya girdik. Eksik alış-verişlerimizi tamamladık. 70 YTL gecelik marina ücretimizi ödedik. Seda gezilerde klasikleşen Ali Nazik kebabını yaptı. Duşumuzu aldık. Milli maçı izledik. Aisha'da kısa bir muhabbetten sonra, marinadaki diğer tekneleri rahatsız etmemek adına erken yattık.

11 Eylül Perşembe:

Sabah kahvaltımızdan sonra hemen yolumuza koyulduk. Bugün ve yarın için bizi kötü bir sürpriz bekliyordu. Hisarönü Körfezinde 10-12 knot rüzgarla kapalı orsa giderken ana yelkenimizin iki parçaya ayrıldığını gördük. Yelken en üstteki yatay dikişinden yırtılmıştı. Altta kalan kısmı mandarla güverteye aldık. Üstte kalan parça mandara tutunmuş, gurcatalara doğru savruluyordu, yırtılacaktı. Onu da aşağı indirmemiz gerekiyordu. Mekik'i direğe bastık; ancak mandar direk içinde sıkışmıştı ve yelkenin kalan parçasını indirmemiz kolay olmadı. Nedeninin altabaşoyu kapalı orsada çok kasınca güngörmez de çok kasılmasından dolayı olabileceğini düşünüyoruz.

Bundan sonra yolumuza cenova ile devam edecektik. Bu akşam Bozukkale’de olmamız gerekiyordu. Kimi zaman cenova, kimi zaman cenova ile birlikte motorumuzu çalıştırarak Bozukkale’ye vardık. Bu arada yolda timsah rekor denemesine imza atıldı. Hadar abaza team’e bizden Mekik’i de gönderdik ve muzcunun(Mert) kayıtlarına göre tekne 4.5 knot görmüş☺ Bozukkale’de Hadar’ın attığı demirle, onlara aborda olarak gecemizi geçirdik. Ayrıca kıçtan açmaz da aldık. Sonrasında keyif zamanı gelmişti. Koltuk halatı bağlamaya giden baylar bir anda bütün erkekleri karaya çağırdılar ve gün batımında bira keyfi ile birlikte muhabbet döndürdüler. Muhabbet nasıldı artık

bilemiyoruz, deniz kestanelerini bahane ederek yanlarına hiçbir Su-Sail bayanını almadılar. Biz de bayanlar olarak bildiğimiz bütün feminist şarkıları Bozukkale Koyu’nda çıkarabileceğimiz en kötü sesle söyledik☺ Son akşamımızda vampir kapanışı yaptık. Hadar bizim tekneye geldi ve hepsi aramıza yayılacak şekilde oturdular. Bir anda “Hoooooh” sesi ile beraber sarımsak kokusu geldi. Bize komplo kurmuşlar☺ Yine vampirde entrikalarla dolu bir geceyle günü sonlandırdık.

12 Eylül Cuma:

Sabah erken kalkıp botlarımıza binip kaleye gittik. Kale turunu yapıp her zamanki gibi kalenin bayrağı altında fotoğraf çektirdik. Bizim Knidos Amca’da oradaydı, onlarla beraber dolaştık. Knidos Amca bizim geç kalkmalı tarzımızı beğenmedi. “Denizci dediğin adam erken kalkar ve erkenden yolunu alır.” diyor. Aslında haklı da. Galiba bunu başardığımız zaman gerçekten denizci olacağız.

Kale gezintisinden sonra serinlemek için denize girdik ve hızlı bir kahvaltıdan sonra hemen yola koyulduk. Off-shore'a tekneleri 16.00'a kadar ulaştırmamız gerekiyordu. Rüzgar bizden yanaydı. 10-15 knotluk bir rüzgarla pupa seyirinde cenovamızla yol aldık. Bulaşıkları yine swim platformda yıkıyorduk. Mekik'de dümende dalga üstüne oturacağım diye arada bir apaza girince, teknenin yatması bulaşıkçıları rahatsız etti. Neyse ki denize kimseyi düşürmedik. İlerleyen saatlerde Mekik ve Arda balonun yokluğu hissettiler. Cenovaya balon havası verebilmek için gönderi cenovaya bağladılar. Hızda bir değişiklik olmadı. Sonra Mekik kakıçı denedi. Ondan da bir fayda göremedik. Geniş apaz, pupa seyriyle nihayet Kadirga Burnu'na gelmiştik. Kadirga Burnu'nu kurtarınca kavançamızı attık. Dalgalar kış omuzluktan gelmeye başlamıştı. Dalga üstüne oturma çok güzel oldu. Kadirga Burnu'ndan içeriye doğru girince hava kalmıştı. Cenovayı kapadık ve motorumuzla devam ettik. Marmaris Boğazı'ndan girdikten sonra tekneleri teslim etmeden önce denize girip, son bir kere timsah yapmak istedik. Şunu fark ettik ki Marmaris koy içi artık çok kirlenmiş. Deniz anaları ile beraber yüzdük. Tekne teslim zamanı gelmişti. Hüzünlü bir şekilde Albatros Marina'ya girişimizi yaptık. Off-shore yine bizi her zamanki güler yüzüyle karşıladı. Bir Su-Sail gezisinin daha sonuna gelmiştik. Hem birlikte geçirdiğimiz yelken, deniz ve eğlence dolu günlerimiz için seviniyor hem de Aisha'mızdan ayrılacağımız için üzülyorduk. Yaz gezisi, Su-Sail tarihinde ilk defa yapılmış bir geziydi. Gerek yelken yapmak, gerek denize girip eğlenmek açısından Su-Sail için unutulmayacak gezilerden biri oldu. 2 tekne çıkmak da ekiplerin daha fazla kaynaşmasını sağladı.

Bir başka Su-Sail gezisinde görüşmek dileğiyle...

***Aisha teknesi adına
Seda Aksel***